



ת"פ 27820/04/20 - מדינת ישראל נגד ראפע עבד אלעאל

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 27820-04-20 מדינת ישראל נ' עבד אלעאל

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחטר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד דניאל בן חמו
נגד	הנאשם	ראפע עבד אלעאל ע"י ב"כ עוה"ד אראם מחאמיד

גזר דין

הנאשם הורשע בעבירת הסעת שלושה תושבים זרים או יותר, עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל.

על פי עובדות כתב האישום בתאריך 24/7/19 בשעה 19:56 או בסמוך לכך, בכניסה לברטעה נתפס הנאשם מסיע 3 שוהים בלתי חוקיים, ברכבו - רכב מסוג סקודה לוחית זיהוי XXXX וזאת בידיעה כי נוסעים אלה שוהים במדינת ישראל ללא אישור כניסה ו/או שהייה ו/או עבודה כדין.

עסקין באירוע מחודש יולי 2019, כתב האישום בגינו הוגש לבית משפט זה בחודש אפריל 2020 ובאותה העת נדון בפני כב' השופט גינות. בסמוך לפרישתו, על פי החלטת סגנית הנשיאה כב' השופטת ארגמן הועבר תיק זה לטיפול בתאריך 11/5/22.

בתאריך 23/6/22 הודה הנאשם בפני בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום ובהתאם לכך הורשע בה. לבקשת בא כוחו ישיבת הטיעונים לעונש נדחתה לתאריך 17/7/22.

בשל אי התייצבות הנאשם ובא כוחו, למועד הנ"ל, נדחתה ישיבת הטיעונים לעונש לתאריך 7/9/22, כאשר במועד זה נעתרתי פעם נוספת לבקשת ב"כ הנאשם והוריתי על דחיית ישיבת הטיעונים לעונש לתאריך 3/11/22 ומאחר ולמועד זה לא התייצב הנאשם, נדחתה פעם נוספת ישיבת הטיעונים לעונש לתאריך 29/11/22.

במועד הנ"ל טענו הצדדים לעניין העונש, ב"כ המאשימה הפנתה במסגרת טיעוניה לנסיבות ביצוע העבירה ולחומרתן תוך הדגשת העובדה שהנאשם הסיע שלושה שוהים בלתי חוקיים.



לעמדתה מתחם העונש ההולם למעשה העבירה בה הורשע הנאשם וזאת על רקע הנסיבות האמורות לעיל, נע בין 5-15 חודשי מאסר בפועל, כאשר הרף התחתון של מתחם הענישה הנ"ל יכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס משמעותי, פסילת רישיון הנהיגה בפועל ופסילה על תנאי.

מנגד, ב"כ הנאשם ציין שניתן בנסיבות העניין גם לחרוג ממתחם הענישה שנקבע בפסיקה ולאור נסיבותיו האישיות של הנאשם ניתן להסתפק בענישה מדודה, הצופה פני עתיד בלבד וקנס כספי.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של מרשו (נ/1) ולמצבו הכלכלי שנתמך באסמכתאות (נ/2). עוד נטען כי לנאשם אין הרשעות קודמות כלשהן, ובמצב זה גם לאור חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה ניתן להסתפק בענישה הצופה פני עתיד בלבד.

בהתאם להחלטתי שניתנה לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעניין העונש מצאתי לנכון להפנות את עניינו של הנאשם לממונה על עבודות השירות וזאת לצורך בדיקת התאמתו לריצוי מאסר בעבודות שירות.

מטעם הממונה על עבודות השירות הוגשה הודעה לפיה הנאשם זומן לבדיקת התאמתו אך לא התייצב.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40א' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירה בה הורשע הנאשם והסיכון הגלום בה לתושבי המדינה, וודאי כאשר מדובר במי שבמעשיו מועל באמון שניתנה בו המדינה.

במעשיו פגע הנאשם בזכות המדינה לקבוע את הבאים בשעריה, וזאת עת נתן ידו להסעת אותם שוהים בלתי חוקיים,



מבלי לבדוק שמא מי מהם מחזיק באישור שהייה כדין.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה בה הורשע הנאשם בהליך זה שלפני נקבעה ברע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל** ובהלכה שנקבעה ברע"פ 5198/01 **טלעט חטיב נ' מדינת ישראל**. נקבע, שעל פי מדיניות הענישה הראויה יש להטיל ענישה מאחורי סורג ובריח, אלא אם כן קיימות נסיבות חריגות בהן ניתן יהיה להסתפק בהטלת ענישה אחרת, אשר יכול ותרוצה בעבודות שירות או בכזו הצופה פני עתיד.

אמנם רע"פ 3674/04 **אבו סאלם** ניתן לפני תיקון מספר 113, אך הדברים שנאמרו שם הינם טובים ונכונים גם היום ביתר שאת:

"הוראת סעיף 12א לחוק נתגלגלה גלגולים אחדים עד שהגיעה למתכונתה הנוכחית. בפרשת ח'טיב עמד בית-המשפט על אותם גלגולים (שם, 771-774) בציינו כי העונשים החמירו והלכו עם השנים. ואמנם, בתחילתה סיווג החוק עבירה זו כעבירה מינהלית שעונשה היה קנס מינהלי קצוב, אלא שבשנת תש"ס-2000 הוחמר העונש: העבירה הפכה להיות עבירה מן-המניין והעונש שבצידה נקבע לשנתיים מאסר או קנס. הכול מסכימים כי תכלית החוק תכלית היא של ביטחון תושבי ישראל, ו"עקב ההחרפה בפיגועי הטרור בתחומי ישראל על ידי תושבי האזור נוצר צורך דחוף להתמודד באופן אפקטיבי והרתעתי יותר בשיתוף הפעולה של אלו מתושבי ישראל המסייעים לתושבי האזור הנכנסים לישראל שלא כדין ובכך פוגעים ביכולתם של גורמי הביטחון לפעול לסיכול כניסתם של גורמים עוינים לישראל" (דברי ההסבר להצעת חוק שהייה שלא כדין (תיקוני חקיקה) (הוראת שעה) (תיקון מס' 7), תשס"א-2001, ה"ח תשס"א, 786). אכן, כל מי שחיים בישראל בימים אלה יודעים כי טרוריסטים חרשי-רע אשר נכנסו לישראל שלא-כדין, נעזרו לא אחת בתושבי ישראל - אשר עשו בתום-לב ולעתים תוך עצימת-עיניים - כדי להגיע למקום הפיגוע או כדי למצוא מקום לינה ומסתור עובר לפיגוע או לאחריו. תופעה קשה זו ביקש החוק למגר. ראו למשל: הצעת חוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראת שעה), תשנ"ו-1996, ה"ח תשנ"ו, 652; פרשת ח'טיב, 772-774; רע"פ 2392/05 סלימאן נ' מדינת ישראל (לא פורסם).

החיים לימדונו כי חרף הוראת חוק מפורשת זו וההחמרה בענישה שהמחוקק הורה עליה, ולמרות הסיכון הנשקף לביטחון הציבור בישראל, לא חדלו מעשי הלנה, העסקה והסעה של תושבי האזור השוהים בישראל שלא-כדין...סבורני כי דברו של המחוקק וקולם של הפיגועים מחייבים את בתי המשפט לאחוז היום באמות-מידה עונשיות מחמירות יותר מאלה שבהן החזיקו, לפעמים, בעבר. דברים אמורים במעשי עבירה העלולים להוליד מעשי זוועה נוראים, ועל התגובה העונשית להיות חמורה וקשה. אם אין עומדות לעברין נסיבות יוצאות מגדר הרגיל, יש לגזור עליו - ואפילו הוא אדם מן הישוב שעשה מעשיו מתוך תמימות או מחמת צורך דוחק כלשהו - עונש מאסר לריצוי בפועל בלי מתן אפשרות להמירו בעבודות שירות."

הפסיקה קבעה כי יש לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את גילו, את מצב בריאותו, את מניעיו של הנאשם לביצוע העבירה בה הורשע, ובסיכון שיצר הנאשם במעשיו לשלום הציבור.



על פי הפסיקה הנוהגת גם זו שהוצגה בפני, נראה שמתחם העונש ההולם למעשה העבירה בה הורשע הנאשם נע בין 3-12 חודשי מאסר, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות בהתאם לנסיבות המתאימות, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה לקחתי בחשבון את העובדה שעסקינן בנאשם ללא הרשעות קודמות, הודה ולקח אחריות על מעשיו וחסך את הליך שמיעת הראיות. בנוסף, לא נעלמה מעיני העובדה כי האירוע מושא הליך זה שבפני, ארע לפני למעלה מ-3 שנים, וכי מדובר באירוע יחיד שאינו אופייני להתנהלותו היום יומית של הנאשם. עוד לקחתי בחשבון לזכות הנאשם, את מצבו הכלכלי, ויתר הנסיבות שהוצגו על ידי בא כוחו. בנסיבות אלה, אמקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם.

כאמור, מדיניות הענישה המחמירה עדיין תקפה וביתר שאת בתקופה בה אנו מצויים וישנם מקרים מתאימים שבהם ניתן לשרת את האינטרס הציבורי בעונשים שאינם דווקא של מאסר בפועל, אלא תמהיל של אמצעים אחרים כגון קנס כספי משמעותי, מאסר על תנאי ושלילת רישיון נהיגה וכפי שנכתב בהלכת אבו סאלם בהתאמה מצערת לתקופתנו אנו:

"טרם בשלה העת לשינוי מדיניות הענישה המחמירה בעבירות נושא הדיון ברוח הילכת ח'טיב. מעשי הטרור הקשים עדיין מכים במדינה; הסיכון הטמון בהסעתם, בהלנתם ובהעסקתם של שוהים בלתי חוקיים המגיעים לישראל משיטחי יהודה, השומרון וחבל עזה לא נתפוגג; ומכאן ששיקולי הרתעה - הרתעת היחיד והרתעת הרבים - עדיין שיקולים הם ממעלה עליונה. מסתבר כי הפרות החוק נמשכות, ונדרשים אנו למיצוי הענישה במקרים המתאימים, מתוך תקווה כי יעלה בידינו להרתיע מי שמועדים לדבר מביצוע עבירות שאפשר נראות הן קלות ופשוטות אך טמון בהן סיכון לחיי אדם. "המעשים שפורטו בסעיף 12א לחוק הכניסה - הלנה, העסקה והסעה של תושב האזור שנכנס לישראל, יושב בה או עובד בה, שלא כדין - הוגדרו מעשי עבירה שענשם בצדם כדי למנוע הגשת סיוע - ואפילו מתוך תמימות - למי שעלולים להיות מפגעים" (פרשת ח'טיב, 773-774); ומשנמצא לנו כי חרף סיכוני הביטחון הקשים ממשיכים ישראלים רבים לעבור על החוק ולסכן את חיי הזולת ואף את חייהם שלהם, נדרשים אנו להמשיך במדיניות המחמירה שנועדה להרתיע מפני ביצוע העבירות."

בתום שמיעת טיעוני הצדדים לעונש הופנה עניינו של הנאשם לממונה על עבודות השירות וזאת לצורך בדיקת התאמתו לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות. ביום 7/3/23 הוגשה מטעם הממונה על עבודות השירות חוות דעת חיובית לפיה הנאשם כשיר לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות. בנסיבות ענייננו אני סבור שניתן לאמץ את הרף התחתון של מתחם הענישה ולאפשר לנאשם לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד, פסילה בפועל וקנס.

משכך ולאור האמור לעיל, אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 3 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות בעיריית אום אל פאחם. הנאשם יחל בריצוי עבודות



השירות ביום 24/5/23 ובמועד זה יתייצב עד לשעה 10:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות, שלוחת צפון, וזאת לצורך קליטתו.

2. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על עבירה על פי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 ויורשע בה.

3. פסילה בפועל למשך 6 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לאלתר ויקבל מהמזכירות אישור הפקדה מתאים.

4. קנס בסך 3,000 ₪, סכום הפיקדון שהופקד בתיק זה יקוזז לטובת סכום הקנס והיתרה ככל שתיוותר תוחזר למפקיד.

המזכירות תעביר את הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות.

מוסבר בזאת לנאשם כי אי קיום עבודות השירות בהתאם לנהלי ההעסקה, עלול להוביל לבקשה לביטולם, ובמקרה שכזה הוא יכול וירצה את יתרת תקופת המאסר בפועל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 ימים.

ניתן בתאריך, א' ניסן תשפ"ג, 23 מרץ 2023, במעמד הצדדים.